

Скоро се покатерихъ войниците по скалистата неприятелска позиция, но и сърбитѣ не си напуцахъ мѣстата лесно, а съ страшния друженъ и вѣренъ огънь, произвеждахъ голѣми празноти въ нашитѣ редове и ни заставихъ да отстъпимъ за малко. Впрочемъ това отстъпление се дължеше на единъ тракийски офицеръ, който бѣ извикалъ: „избити сме, момчета, бѣгайте!“

Като се мжчехъ да съберѣ войниците за нова атака, заповѣдахъ на стоящитѣ при менъ барабанчикъ и гарнистъ да биждѣ атака; но okaza се, че барабана бѣ скъсанъ отъ единъ гранатенъ кжсъ; обърнахъ съ къмъ гарниста и тъкмо въ момента да засвири биде раненъ!

Въ това врѣме се обърпа къмъ менъ единъ войникъ и нарочно съ високъ гласъ извика:

— „Господинъ поручикъ, сърбитѣ бѣгатъ!“

— „Маладецъ! щомъ се свърши боя, да се явишъ при мене!“, казахъ му.

Обажданѣто на този войникъ дойде тъкмо на врѣме. Щомъ войниците чухъ „сърбитѣ бѣгатъ!“ веднага настѣпиха съ „урра!“ и неприятеля очисти позицията. Въ това сжщото врѣме пристигна командущия 3-а дружина — капитанъ Геновъ съ знаменната рота и се присѣдиха къмъ атакующитѣ.

Едва що бѣхме заели позицията Келъ-ташъ, яви се и друга неприятностъ: една сръбска батарея, която бѣ напуснѣла градътъ Пиротъ, безъ никакво прикритие, се бѣ спрѣла на шосето Пиротъ — Нишъ и обсипваше каменитата позиция съ гранати, които ни правѣхъ голѣми загуби: нито една непаднаше безъ да се прѣсне, освѣнъ това, разбивахъ и камънитѣ, които на части се разлитахъ и удвоявахъ пораженията. Имаше офи-